

אשר ריך

כאן המקום

זמן רב נדדנו.
מרגלים של ארץ זבת כזב ודם.

כאן, בקו התפר
של הכוכב, מצאנו
שעירים ונשים שהגיעו לפנינו:

“גם זו הארץ המבטחת לכם?”

בנות-אדם שמזדינות
לעיני השמש פנים בפנים עם סוסים מיזעים
הופכות גב מיזע אל השמים

זרמת סוסים ערביים בערות הנקבות ראיתי:
לילות או אלילות?
עם ערב הן גוהרות על אפק שני
וגורדות את השמש.

עב"מים

אין פלא בעבדה
שלא ראיתי עב"ם מעודי.

למעשה, אינני מכיר אדם,

איש, אשה, זקן או ילד,
שזכה אי-פעם לראות פלא מעופף כזה!

עצם שאינו מטוס או ירח, זוהר וזר,
תיר מכוכב אחר:
חוצן או חיזר.

בגילי כבר אין פלא בעבדה
שאינני מכיר את האנשים
הנכונים הפתוחים להבהוגי דמיון.

יותר מכל מי שהכרתי מעודי
אלה קרובים ברוחם למשוררים.

תעלומות

למדע, כמו למשטרה, אין תשובות.
החוקרים עודם עסוקים בשאלה
איך נעלמו הדינוזאורים.

איך אפשר לבאר כליה כזאת, נשיה
בעקבות כה מעטים?
פלפולי עבדות לא מצקות
מלפני 65 מיליון שנה
שעליהן קשה להסתמך,
כגון מטאוריטים ומבול.

כמו לכל שואה
גם לזו אין הסבר.

בעוד זמן לא רב גם אנחנו נעלם
 כמו הדינוזאורים ההם ופחלציהם.
 מי שאולי ידבר בזכותנו
 יהיו חיות אינטליגנטיות
 או

שאלון למלאך המוות

הוא שחור? לבן? צהוב?
 הוא שעיר או קרח? יש לו
 כנפים? אשה? כפילים?

הוא גבה וקולו נמוך או להפך?
 האם הוא חצי אדם או חיה? עוף?
 יש לו מסכות, חוש הומור, רגשות?

ואולי תחביבים או חלומות?
 האם הזיל אי-פעם דמעה?
 האם היה משהו פעלה?

כמה עינים לו,
 רגלים, ידים?
 יש לו שדים?

מתי הוא ישן?
 הוא זקוק לשינה?

הוא הסוף או ההתחלה?

אני והם

יש לי חלום על הסובבים
שם למעלה
ומקטלגים את נכסי היקום.

אינני מקנא בהם על בדידותם,
אפלו לא על זכותם הנדירה לחזות
כל מה שנסתר מאתנו.

בגלגול זה עיני אינה צרה
ביתרון גוף חסר-משקל.
יש לי רחיפה מספקת משל עצמי
ובדומה לאסטרונוטים גם אני
עקוד לעתים בחצי אפל.

מי שעוסק באמנות
באפן ממשי
לומד לחיות עם בדידותו
ונפלאות רחיפותיו באפלה.

עם זאת, מדי יום,
הבקר הפרוזאי הזה שבו
השמש פוערת קרניים בנדיבות,
מתעוררת בי הקנאה היומית
בסובבים למעלה וזוכים
ביותר מזריחה אחת בכל יום ויום. <